

Prvé čítanie: Múd 1,13-15;2,23-24

Žalm: Ž 30,2+4.5-6.11-12a+13b

Druhé čítanie: 2Kor 8,7.9.13-15

Sv. Evanjelium: Mk 5,21-43

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník IV./2012

Číslo 32

10. výročie farnosti

Tak sme sa ho dožili. S Božou pomocou a požehnaním. Mnohí nemali tú príležitosť sa ho dožiť a my na nich myslíme vo svojich modlitbách. Ak sú v nebi či očistci, vidia veci oveľa jasnejšie ako my a to aj ohľadom našej farnosti, všetkých jej problémov a starostí, ale aj výhod a radostí. Iná skupina z nás stihla za tých 10 rokov prakticky odtiaľ odísť, či už za prácou alebo životným partnerom, lepšími podmienkami alebo výhodami. A tak vidia našu farnosť viac tak akoby „z boku“, menej zainteresovane. Dostávajú správy vďaka svojim blízkym, ale osobne svojou skúsenosťou to málo prežívajú. No a potom sme tu my všetci ostatní, ktorí túto farnosť tvoríme, v nej žijeme, bývame, možno aj pracujeme, navštevujeme sv. omše, pobožnosti, rôzne iné duchovné, kultúrne či športové aktivity, ktoré sa tu dejú. A prežívame „na vlastnej koži“ všetko to, na čom sa zúčastníme. A náš pohľad je určite iný ako pohľad predchádzajúcich dvoch

spomínaných skupín. No a ešte je tu jedna najdôležitejšia skupina, ktorú musím spomenúť. Z jedného uhla pohľadu je to skupina, z iného je to iba jedna bytosť. Ak myslím na skupinu, tak myslím na Boha, Pannu Máriu, anjelov a všetkých svätých. Ak myslím na osobu, tak myslím na nášho Trojjediného Boha. Úplne najšťastnejší by som bol, keby som presne vedel a poznal pohľad tejto poslednej skupiny resp. bytosti. Vtedy by som bol určite najmúdrejší a bolo by mi najjasnejšie, čo je zlé a čo dobré v našej farnosti a ako ďalej. Musím sa však zmieriť s tým, že asi priame Božie zjavenie alebo iných svätých nebude a tým pádom túto jasnosť nebudem mať. Boh nás však vedie k tomu, že si máme všimáť znamenia čias, postrehy iných a tak pod. A preto vás všetkých chcem ubezpečiť o tom, že sa snažím všimáť si znamenia čias okolo seba, znamenia čiac cez postrehy vás, ktorí tu žijete, ale aj ostatných, ktorí sú viac „z boku“. Vzájomne si vyprosujeme múdrosť pre vnímanie Božích vnuknutí potrebných pre nás a našu farnosť.

(Marek Kunder)

“Nie je pravda, že by sa už žiadne zázraky nediali. To sme sa len my rozhodli, že ich už nebudeme uznávať.” (ADOLF SOMMERAUER)

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Cyklotúra Trepec 2012

Je sobota 16. 06. 2012. Na kostolnej veži odbilo 10 hodín. Okrem o. Mareka sme už všetci nachystaní (Marek Kuruc, Janko Rada, Mišo Jenčo a Peter Tóth). Po kontrole pneumatík a krátkej modlitbe 10.15 vyrážame. Zmenili sme trasu, aby sme stále nechodili tou istou. Tentoraz tam budú obchádzky, aby sme najazdili viac km. Vyrážame smerom na výpadovku, potom skratkou na Rodinnú oblasť. Mesto Vranov sa s nami lúči lipovou alejou. Nádherná vôňa. Necítim nič. Ani horúci asfalt na ceste, ani výfukové plyny, iba vôňa lipových kvetov. Tá vôňa nás v nose ešte dlho sprevádza. Ideme do Hencoviec, k roľníckemu družstvu a odtiaľ doprava na most cez Ondavu do dediny Kladzany. Ďalej už iba rovno – smer tovarianska križovatka. Chlapci nahodili poriadne tempo. Stále sledujem tachometer a menšiu rýchlosť ako 30km/hod nemáme. Odbočujeme vpravo a máme prvú odychovú prestávku. Obec Sedliská, časť Podčičeva. Po dobre vychladenej kofole, pokračujeme smerom na Inovec. Prvé stúpanie rozdeľuje našu skupinu. Chlapci v trojici vpredu a ja s o. Marekom za nimi. Pred Benkovcami ich doháňame a ideme zase spolu. V Slovenskej Kajni zase meníme trasu. Ideme na Malú Domašu, Žalobín a Jasenovce. Tam máme druhú zastávku. Doplníme vodu do fliaš, niečo sme zajedli a nepohrdli sme ani stromovými jahodami. Domáci nás ponúkli makovým koláčom a pokračujeme v ceste. Giglovce, Holčíkovce a Holčíkovská hura. Zase som ju nepokoril. Vyšiel som síce oveľa

vyššie ako minule, ale... Ostatní to so zaťatými zubami vytiahli až hore. Teraz nás čakajú už iba dva poriadne kopce. Jeden hneď nad R.O. Eva a druhý pred obcou Turany nad Ondavou. Kopce, telefonáty (o. Marek) a padajúce svetlá z bicyklov (Peter Tóth) nás znovu rozdelili. Chlapci nás čakajú pri autobusovej zastávke v obci Turany. Sú tam aj cyklisti z Prešova. Chlapci sa s nimi pustili do reči, robili okruh a teraz sa vracajú domov. Vyrázili sme súčasne tou istou trasou. Chlapci z Prešova ako keby mali motory namontované na tých svojich bicyklov. O. Marek sa s nimi pustil, ale asi po 200 metrov šprintu to vzdal, a preladil na naše tempo. Prešli sme most cez Ondavu a po chvíli odbočujeme doľava. Pred a za obcou Turany bolo na niekoľkých hektároch okolo rieky Ondava vrbové pole, alebo neviem ako by som to ináč nazval. Bol v tom určitý ekosystém a určite hniezdišťa mnohých vtákov. Teraz tam bola jedna obrovská vysoká a dlhá kopa vyschnutých vrb a vrbové pole, vyzeralo ako mŕtve pole. Jedna vrba ako stožiar vysoká a s malou korunou u vrchu približne na jeden hektár. Nie som zvyknutý na takéto pohľad. Pre mňa to bolo veľmi zdrvivé. Ako keby sme si nevážili to, čo nám príroda dáva, alebo ako keby sme my chceli diktovať podmienky: kto, kde, kedy, a ako má rásť. Na príčinu tohto obrovského výrubu sa nebolo koho opýtať, a tak nám zostala nezodpovedaná otázka. Na druhom brehu rieky Ondava to vyzeralo tak ako predtým. Samé vrby, ktoré sa predbiehajú v raste do výšky, aby si mohla každá ukradnúť trochu slnka pre seba.

Z tohto pralesa, lebo ani ináč by som to nenazval, sa ozýva mnohoraký spev vtákov, ktorý sa predbiehajú vo svojom speve – kto krajšie, kto hlasnejšie, kto najdlhšie. Úžasné. Pokračujeme ďalej.

Po roku stretávame na tom istom mieste nie jedného býčka, ale celé stádo kráv a medzi nimi aj voľne sa pasúce teľatá a býky. Zrejme si už zvykli na cyklistov, alebo to je tým teplom, absolútne si nás nevšímajú. My sme im za to vďační a šľapeme ďalej. 13.40 - rekreačná oblasť Valkov. Už sa všetci tešíme na dobrý obed. Na naše veľké sklamanie v kolibe, kde sme stále jedli, majú objednávku a kuchyňa pre takých ako sme my zatvorenú. Dostávame informáciu, kde by sme sa mohli teraz najesť a odchádzame na koniec Valkova do hostinca. Zložili sme bicykle a zamierili k najbližšiemu stolu. Všetci sme sa zhodli na fazuľovej polievke s údeným mäsom a na slečne Silvii, ktorá nás obsluhovala, že by bola oveľa krajšia, keby sa usmievala. Úsmev na tvár jej pribudol až po našom skromnom sprejitnom. Druhé jedlo si každý vybral podľa vlastnej chuti a po studenej kofole sme si dopriali aj jedno malé pivo. S plným žalúdkom sa ťažko pracuje, to uznáte sami, nie to ešte zohnutí krútiť na bicykli po blate, mláke a samých dierach. Ale taká cesta nás čakala. Po dvojkilometrových útrapách dochádzame k cieľu. Za poslednou pravotočivou zákrutou sa týči z doliny kostolná veža. Posledný prudký zjazd dole a sme pri trepčanskom kostole. Sú tri hodiny popoludní. Úprimné zvítanie s domorodými (ak sa ich dá ešte takto nazvať) a pozeráme jeden po druhom, na bicykle a smeje sa. Prepáčte za výraz, ale vyzerali sme zablatení ako prasce. Naše bicykle tiež. Najhoršie na tom je, že to blato sa dostalo všade. Na reťaz, prehadzovačky, brzdy. Ku koncu našej cesty už skoro nič, alebo s veľkými ťažkosťami ešte fungovalo. Ale Boh nás požehnal týmto časom a zdravím. Počas celej cyklotúry sme mali nádherné počasie a všetci v zdraví a bez jedinej poruchy sme dorazili ku kostolu. Chlapci sa rozhodli, že si idú umyť bicykle.

A tak sa zmenili cestné bicykle na vodné. Škoda, sa to nedalo vyskúšať aj naozaj pre množstvo kameňov a blata na dne Domaše. Bicykle iba opláchlí (nejazdilo sa na nich) a z vody von. Ja s o. Marekom sme túto procedúru nerealizovali. Považovali sme to za zbytočné, lebo nás čakala ešte cesta do Vranova. Obidvaja sme mali tento večer povinnosti. 16.10 vyrážame domov.

Rozprával som sa s domorodými. Je to už 46 rokov ako museli opustiť svoje domy, sady, polia, susedov, rodiny, ...ani teraz po takom dlhom čase sa im o tom nehovorilo ľahko. V ich hlase stále cítiť krivdu. Nielen zo strany štátu, ale aj zo strany starousadlíkov na mieste, ktoré sa stalo ich novým domovom. V krčme aj v kostole mali vyhradené miesto a volali ich stále „zatopenci“. Niektorí ich nedokázali ani po toľkých rokoch prijať sa seberovných. Pýtal som sa, kto by sa z nich vrátil naspäť. Za určitých podmienok všetci a nemali by problém začať odznova.

Sv. Pavol píše aby Kristus skrze vieru prebýval vo vašich srdciach, aby ste zakorenení a upevnení v láske mohli so všetkými svätými pochopiť, aká je to šírka, dĺžka, výška a hĺbka, a poznať aj Kristovu lásku, presahujúcu každé poznanie, aby vás naplnila Božia plnosť celá (Ef 3,17-19). Tu sa mi táto láska predstavuje v svojej nahote a kráse k svojej rodnej zemi. Mal som slzy na krajíčku a v duchu som si pomyslel, škoda že nie sme všetci takto hrdí na svoju rodnú zem a na to, že patríme všetci spolu, do jednej veľkej Kristovej rodiny.

Ak by sme naozaj žili ako rodina, ako brat a sestra o koľko by bolo menej nepokojov, hádok a ak by som sa pozrel ešte ďalej za hranice Slovenska, možno by neboli ani vojny ani hlad a ani chudoba..

Ale Pán Boh nám dal slobodnú vôľu a je zaujímavé, že všetci chceme všetko a porovnávame sa vždy iba s tými, čo majú viac ako my, nie, naopak a pomaly zabúdame ďakovať.

Vrátim sa ale naspäť na Trepec. Každý rok prídu. Každý rok sa vrátia. Ľudia starnú a vymierajú. Mladí sa už necítia ako Trepčania a k odpustu ich viaže iba zvyk. Hovorili, že niekedy sa v sobotu všetko poupratovalo, vyčistilo, nachystalo na nedeľu, trochu sa večer pri ohni zabavilo a pospomínalo na staré časy a šibalstvá, kto komu čo vytrielil a od polnoci sa nastáhovali do kostola a až do nedeľnej odpustovej slávnosti sa kostolom rozliehal nábožný spev a modlitba svätého ruženca. Teraz to už nemá kto robiť a oni sú radi, keď si po takej celodennej šichte môžu odpočinúť. Možno by nebolo zlé obnoviť túto tradíciu. Pre mňa bolo ešte veľkou zaujímavosťou kameň, ktorý našiel neďaleko kostola pán (nepoznám jeho meno), ktorý sa stará o kostol a v občianskom preukaze má napísané – miesto narodenia Trepec – a nikto nevie, kde to je. Ten kameň je z pieskovca, ale usadili sa na ňom veľmi zvláštne minerály a vyzerá ako srdce ovinuté trním. Vyfotil som si ho z obidvoch strán a nahlas som povedal, že ako keby aj tá zem cítila tú krivdu a vydala o tom svedectvo.

Bilancia soboty. Prešli sme s o. Marekom 87,20 km za 4 hodiny a 22 minút, pri priemernej rýchlosti 19,9 km/hod a maximálnej (dole kopcom) 60,4 km/hod.

Nedeľu vyrážam o 9.10 a na Trepec prichádzam o 10.50. Po včerajších skoro 90 km cítim svaly na stehnách a tak som rád, že šľapem iba sám svojím vlastným tempom. V Slovenskej Kajni sa okolo mňa prehnal ako blesk Fero Baník, vrátil sa, že budeme pokračovať spolu. Požehnal som ho so slovami, že len nech pokračuje ďalej, lebo ja na neho jednoducho nemám a v pokoji, bez

rýchlostných etáp, si dokrútim až na Trepec. Prichádzam na Dobrú a tam už veľká skupina čaká na odvoz. Ja pokračujem ďalej na Trepec. Pri kostole zložím bicykel, idem sa umyť do Domaše a rýchlo sa prezliekam, aby som stihol odpustovú slávnosť o jedenástej. Keď je už všetko a všetci, teda skoro všetci nachystaní na omšu, prichádza o. Marek so slovami, že odpustová slávnosť začne trošku neskôr, lebo čakáme ešte na ostatných, ktorých privezie V3S-ka. Dodal, že na Trepci je super to, že tu vôbec nezáleží na tom, kedy omša začne. Tu ako keby sme boli mimo tohto uponáhľaného sveta a čas sa tu na chvíľu zastavil. Po omši, no, čo vám budem písať, to treba jednoducho zažiť. Úžasné agapé. Rodiny sa zhovárajú, predstavujú nových členov. Niektorí sú od nás, iní z Vranova, z Humenného a boli tam aj chatári z časti Dobrá ale aj Valkov. Z chlapcami som si dal osviežujúci kúpeľ a vraciame sa späť. Čas už nesledujem, je to už vlastne jedno. Prichádzame na Dobrú a tam sa delíme. Chlapci odchádzajú s Ferom Baníkom cez les. Túto trasu ešte nepoznajú, tak to chcú vyskúšať. Ja sa na to necítim. Mám oproti chlapcom navyše večernú a rannú cestu do Čemerného a naspäť, a tak radšej volím pokojnú a hlavne čistú cestu po asfaltke domov. Domov prichádzame skoro rovnako. Niečo po štvrtjej popoludní. Rozdiel je iba v tom, že kým ja som si užíval pohodovú cestu dole kopcom, ich čakali kopce, ale aj doliny. Urobili o cca 3 km menej a domov prišli poriadne uťahaní. Doma ma čakala ešte nevyhnutná údržba – poriadne vyumývať bicykel.

Večer si do postele líham o niečo skôr ako obyčajne a som nesmierne Bohu vďačný za tento víkend.

Nedeľná bilancia – prešiel som 65,1 km, chlapci cca 30 km.

(Peter Tóth)

Miliónár spomína

Andrea Carnegie napísal: „Narodil som sa v biede, ale spomienky z detstva by som nevymenil so spomienkami detí miliónárov. Čo oni vedia o rodinných radoostiach, o sladkej postave matky, ktorá v sebe spája úlohy opatrovateľky detí, práčky, kuchárky, učiteľky, anjela a svätice?“

Ako mladý pracoval v jednej pittsburskej pradiarni za úbohých 56 lír mesačne. Raz večer mu pokladník povedal, aby počkal.

„Teraz ma prepustia,“ – pomyslel si Carnegie a od strachu sa roztriasol. Keď pokladník všetkých vyplatil, povedal mu:

„Andrea, pozorne som sledoval vašu prácu. Zaslúžite si viac ako ostatní. Zvyšujem vám plat na 67 lír.“

Keď prišiel domov, matka sa rozplakala od radosti, že jej synovi zvýšili plat. Carnegie povedal:

„Nespomínajte mi miliónárov... všetky moje milióny dohromady mi nikdy neurobili takú veľkú radosť ako tých pridaných jedenásť lír!“

Prezidentov syn

Prezident Spojených štátov amerických Howard Taft práve večeral. Najmladší syn utrúsil nie príliš úctivú poznámku na adresu svojho otca. Prezidentova manželka povedala:

„Na čo čakáš, prečo ho nepotrestáš?“

Taft odpovedal:

„Ak sa jeho poznámka týkala mňa ako otca, určite si zasluhuje trest. No ak chcel kritizovať prezidenta Spojených štátov amerických, patrí to k ústavným právam.“

Liek svätého Filipa Neriho

Ľstá žena sa sťažovala svätému Filipovi Nerimu, že jej manžel s ňou zle zaobchádza, doma často preklína a nahlas vykrikuje. Svätec jej povedal:

„Počujte, chcete, aby bol váš manžel opäť pokojný?“ „Kiežby!“

„Vezmite si teda túto fľašku (vnútri bola čistá voda). Keď váš manžel začne kričať, užite glg tejto tekutiny, ale ju neprehltnite... Podržte ju v ústach... a uvidíme, aké bude mať zázračné účinky!“

Po niekoľkých dňoch sa žena vrátila a vpravala:

„Predstavte si, môj manžel sa začal hádať a nadávať ako obyčajne a ja... voda v ústach!... Očarený prestal kričať a nadávať mi.“

(Anna Sabolová ml.)

Boko Haram sa vyhráza novými atentátmi na kresťanov

Nigéria 26. júna (RV) - Kresťanská komunita v Nigérii sa pripravuje na ďalšie útoky po tom, čo sa teroristická skupina Boko Haram začala vyhrážať novými atentátmi voči kresťanom s cieľom, aby sa mesiac jún „stal najkrvavejším mesiacom pre kresťanov“. Skupina, ktorá je zodpovedná za viaceré nedávne atentáty na kresťanské kostoly a početné obete, vyhlasuje, že má pripravených približne 300 bojovníkov kamikadze, pochádzajúcich z rodín zabitých islamských bojovníkov. Tí majú uskutočniť útoky na kostoly v štátoch Plateau a Kaduna v južnej časti Nigérie. Ďalej vyhlásila, že jej útoky sa budú sústrediť aj na vládne budovy v štátoch Kaano, Kaduna, Yobe a Gombe. Rovnako pripravuje veľký útok na vládne budovy v hlavnom meste Abuja. Aj napriek nasadeniu armádných zložiek v štátoch Kaduna a Yobe sa civilným autoritám nedarí znovu nastoliť poriadok. Kresťanské komunity v piatich štátoch na juhu Nigérie žiadajú väčšiu ochranu svojich kostolov a budov, ktoré sa už niekoľkokrát stali terčom útokov. Podľa niektorých mimovládnych organizácií „Boko Haram znova ukázalo svoje napojenie na Al-Káidu v islamskom Maghrebe a na somálske milície Al Shabaab. Ide teda o fenomén presahujúci hranice Nigérie. Preto je dôležitá medzinárodná spolupráca na to, aby boli odhalení tí, ktorí financujú a podporujú výcvikové tábory teroristov.“

Fórum života k štatistikám o poklese potratov v SR

Bratislava 25. júna (TK KBS) - Občianske združenie Fórum života víta štatistiky, podľa ktorých išlo v minulom roku na potrat najmenej žien od roku 1960. „Sme veľmi radi, že je takýto trend. Myslím, že je to najmä vďaka zákonu o informovanosti žien pred potratom z roku 2009 a takisto ponukou dobrých alternatívnych riešení pre ženy, ktoré sa rozhodujú ísť na potrat,“ uvádza predsedníčka Fóra života Marcela Dobešová. Zo štatistickej publikácie Potraty v SR 2011, ktorú vydalo Národné centrum zdravotníckych informácií (NCZI) vyplýva, že kým v roku 1990 podstúpilo na Slovensku umelé prerušenie tehotenstva 47.901 žien a v roku 2000 to bolo 16.580, vlni počet umelých potratov klesol na 8818. Celkovo bolo vlni zaznamenaných 16.484 potratov, z toho 5083 spontánnych. „Stále viac riešime prípady cez našu poradňu pre ženy a dievčatá www.alexisporadna.sk. Stúpa počet žien, ktoré chcú byť informované a hľadajú pomoc. To je jedna strana mince, čo nás veľmi teší, hoci ešte stále príliš veľa deťom nie je umožnené narodiť sa, v prepočte ide o 24 počatých životov na Slovensku každý deň. Na druhej strane je podľa štatistík veľký nárast používania voľne dostupnej antikoncepcie. Myslím teda, že na tomto poli ešte je čo robiť a je potrebné ženy informovať o nepriaznivých účinkoch jej užívania, aj o morálnych aspektoch tejto problematiky,“ dodáva Marcela Dobešová.

Farské oznamy

V ČASE OD 02.07.2012 DO 08.07.2012

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať rodinám, ktoré boli naposledy upratať kostol. Na budúci týždeň prosíme **rod. Dobransku, rod. Marcinovu - Herlianska ul., rod. Verbovu - Opálová ul.** Upratuje sa v sobotu ráno po sv. omši o **8⁰⁰**.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami - v týždni od **8.7. – 14.7.** vedie modlitby horľiteľka **p. Mária Kurucová**.

Nácvik detského speváckeho zboru - nácvik detského speváckeho zboru v sobotu už nebude, lebo začínajú prázdniny a detské sv. omše až do jesene nebudú.

Brigády v novom kostole - teraz sme nemali brigády v novom kostole kvôli duchovným cvičeniam. Ale už od pondelka začíname, a preto chcem poprosiť veriacich z **Tehelnej a Cintorínskej ul.**, ktoré má na starosti **p. Eduard Hrubovský**, a o týždeň neskôr **Sadovú a Kvetnú ul.**, ktoré má na starosti **p. Štefan Nutár**.

Sv. spoved' - keďže je prvopiatkový týždeň, bude možnosť sv. spovede každý deň hodinu pred večernými sv. omšami od pondelka do piatku ako aj v utorok a piatok ráno pred alebo po sv. omši.

Sv. spoved' chorých - chorých budeme navštevovať výnimočne v **utorok od 9⁰⁰** a potom v piatok všetkým poroznášame sv. prijímanie prostredníctvom našich mimoriadnych rozdávatel'ov sv. prijímanie. Prosím vás, nahláste ich v sakristii.

Rozpis lektorov:	Slávnosť sv. Cyrila a Metoda	Nasledujúca nedeľa
	8:00 – rod. Nutárova;	08:00 – rod. Fincicka;
	10:00 - Peter Majerčín.	10:00 – rod. Bankovičova;
		18:30 – rod. Kľučárova.

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo **štvrtok do 12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 02.07.2012 DO 08.07.2012

PONDELOK 02.07.2012 <i>Návšteva Panny Márie (sviatok)</i>	Sv. omša: 18³⁰ (K+T) Poklona Sv. Oltárnej: 19¹⁵ - 20⁰⁰
UTOROK 03.07.2012 <i>Sv. Tomáša, apoštola (sviatok)</i>	Sv. omša: 6³⁰ (T+K)
STREDA 04.07.2012	Sv. omša: 18³⁰ (K+T)
ŠTVRTOK 05.07.2012 <i>SV. CYRILA A METODA, SLOVANSKÝCH VIEROZVESTOV (SLÁVNOSŤ)</i>	Sv. omša: 8⁰⁰ (K) Sv. omša: 10⁰⁰ (K)
PIATOK 06.07.2012 <i>1. piatok k úcte BSJ</i>	Sv. omša: 6³⁰ (K) Sv. omša: 18³⁰ (K)
SOBOTA 07.07.2012	Sv. omša: 7⁰⁰ (K) Sv. omša: 18³⁰ (K)
NEDELA 08.07.2012 <i>14. NEDELA V CEZROČNOM OBDOBÍ</i>	Sv. omša: 8⁰⁰ (K) Sv. omša: 10⁰⁰ (K) Pobožnosť sv. ruženca: 14³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (K)

SPOMÍNANIE

S úctou a láskou si pripomenieme dňa **29.6.2012** nedožitú **100-tú** narodeninu a meniny nášho otca, dedka a pradedka **Petra Šabalu**. Ďakujeme Ti za Tvoju starostlivosť ako si sa o svoju rodinu staral, najmä v ťažkých časoch, ale s Božou pomocou si to zvládol. Nikdy nezabudneme na Tvoje dobré srdce a mozoľnaté dlane.

Nech ti náš Pán to všetko oplátí. Večnú pamiatku a blažený pokoj drahý náš apo.

Dcéry Mária a Anna s rodinami a deti s vnúčatami po Tvojom synovi Jožkovi.

